MAJADAHONDA

13 Ianuarie 1937

Moţa şi Marin vor rămâne nedespărţiţi în pomenire, după cum în calendarul creştin au rămas pentru vecie Sfinţii Petre şi Pavel. Drumul Legiunii Arhanghelul Mihail, trece prin mineiuri româneşti încrustând cu cruci roşii zilele de popas spiritual şi de adâncă meditaţie, iar 13 Ianuarie este una din aceste zile.

Crugul care se încheie în Spania, citit de cei iniţiaţi va duce la dezlegări tainice care scapă omului de rând. Moţa-Marin-Majadahonda.

Intâlnim aici de trei ori litera M - a treisprezecea literă din alfabet, imortalizată în ziua de 13 a primei luni a anului 1937, a cărei sumă a cifrelor este 2 - numărul eroilor români.

Intâlnirea în Legiune a celor doi s'a făcut pe căi diferite. Moţa este unul din fondatorii ei, Marin - cum spune Nae Ionescu - este un convertit la Legiune, altă asemănare cu cei doi apostoli pomeniţi mai sus.

Ion I. Moţa s'a născut la 5 Iulie 1902, în casa Protopopului Ion Moţa, luptător naţionalist şi răspânditor de cultură românească. Intre abecedar şi cărţile de citire, buchisea articolele din "Libertatea", foaie românească editată de părintele Moţa în oraşelul Orăştie.

Perioada anilor de şcoală coincide cu cea mai glorioasă perioadă a închegării spiritului românesc în hotarele vechii Dacii, când intelectualii transilvăneni şi-au afirmat nealterata lor apartenenţă românească, în Imperiul Habsburgilor, în confruntarea cu puternicul şovinism maghiar. Atunci a cunoscut Moţa pe scriitorii ardeleni despre care avea să scrie mai târziu : "Ziaristica ardeleană n'a cunoscut ceea ce se cheamă zăzanie de partid şi a fost ferită de profesionismul fără suflet al ziarului modern." Era firesc, deci, că având aceste antecedente să-şi exprime credinţa de luptă de mai târziu: "Noi nu facem şi n'am făcut o singură zi în viaţa noastră politică... Noi avem o religie, noi suntem robii unei credinţe." Această credinţă nu era o "mistică oarbă" cum au încercat să o prezinte rău voitorii. Moţa era un spirit lucid şi pătrunzător. La 26 de ani, păstrând întregul respect pentru vârsta şi poziţia Prof. A.C.Cuza, respinge concepţia pentru cultură a profesorului: Concepţia materialistă a culturii izvorâtă din economie. Moţa afirmă că fără o asanare morală a societăţii româneşti, asanarea economică propusă de Prof. A.C.Cuza, nu poate rezolva criza în care se afla România abia întregită. Spârtura dintre politică şi morală s'a adâncit mai mult...

Conştient că numai o bună pregătire culturală poate completa starea afectivă religioasă, Moţa studiază tot timpul. In 1920 pleacă la Paris, cu o bursă de stat la Sorbona, unde urmează Dreptul şi Stiinţele Politice, dar peste un an bursa este suprimată. Se întoarce în ţară şi se înscrie la Facultatea de Drept din Cluj. Participă la toate luptele studenţeşti şi în 1923, este ales preşedinte al Centrului Studenţesc "Petru Maior". In acelaşi an se înfiinţează împreună cu profesorii: I.C.Cătuneanu, Ciortea, Iuliu Haţeganu şi avocat Em. Vasiliu-Cluj, organizaţia "Acţiunea Românească" şi traduce din limba franceză: "Protocoalele înţelepţilor Sionului". Tot în această perioadă îl cunoaşte pe Corneliu Codreanu, la Congresul conducătorilor mişcării studenţeşti, care a avut loc între 22-25 Septembrie 1923, la Iaşi. De atunci, drumul lor a fost acelaşi până la moarte.

In 1925, pleacă împreună cu Corneliu Codreanu pentru studii în Franţa, la Grenoble. Aici îşi va susţine în 1932 teza de doctorat la Facultatea de Drept, cu subiectul "La sécurité juridique dans la Société de Nations", care îi va decerna titlul de Doctor.

Intors în ţară, pe lângă obligaţiile familiale, se dedică organizării Legiunii. Pentru scurt timp însă, pentrucă este arestat în noaptea de 9-10 Decembrie 1933, după dizolvarea Gărzii de Fier. Incarcerat fără nici un mandat de arestare - ca toţi ceilalţi legionari - în Frontul 13 Jilava, mai poate să redacteze materialul pentru ultimul număr al revistei "AXA", care apare la 23 Decembrie 1933. Redăm din articolul lui Ion Moţa, din acel număr, intitulat "Arestarea - act de guvernământ", concepţia legionară despre Drept şi Stat:... "Noi niciodată n'am conceput România legionară de mâine ca un stat autoritar, limitat numai de bunul plac, ci ca un stat juridic, pe principii juridice înnoite, limitat de o serie de reguli precis determinate, justificat de un snop de scopuri clar şi pe faţă mărturisite. Niciodată n'am dorit înlocuirea democraţiei constituţionale cu o dictatură a bunului plac"...

In calitate de delegat al Gărzii de Fier la Congresul anual organizat de Comitetele de acţiune pentru Universalitatea Romei, ţinut între 16-17 Decembrie 1934 la Montreux - Elveţia, unde au participat şefii mişcărilor naţionaliste din 16 state europene, Moţa a declarat printre altele:... "trebue să recunoaştem dreptul fiecărui popor de a-şi rezolva facultatea de privire a problemelor speciale, în care noi nu avem dreptul să ne amestecăm", iar într'un articol din vara anului 1936, ca răspuns împotriva unor atacuri îndreptate împotriva legionarilor, spune: "Tineretul naţionalist legionar nu e nicidecum anarhic. El nu practică violenţa în virtutea unui principiu nihilist şi nici măcar ca metodă normală de luptă. Tineretul nostru e strâns legat de ideea de ordine, ordine morală în rândul întâi, ordine naţională în rândul al doilea şi chiar şi ordinea legală."

Evenimentele din Spania din vara anului 1936, îl impresionează adânc pe Ion Moţa. Atrocităţile săvârşite de comunişti nu-i mai dau linişte: "Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Christos. Se clătina aşezarea omenească a lumii. Putem noi să stăm nepăsători?" Pleacă în fruntea unei echipe de comandanţi legionari să lupte în Spania şi sfârşeşte pe frontul dela Majadahonda, alături de camaradul şi prietenul său, Vasile Marin, la 13 Ianuarie 1937, ora 3.45.

Vasile Marin, era cu doi ani mai mic decât Ion Moţa. S'a format într'o familie de muncitori din actualul cartier Grivita şi a urmat liceul la Bucureşti. Element studios, îşi însuşeşte o bogată cultură, pe baza căreia îşi formează o maturitate de gândire şi o precisă orientare naţionalistă. După ce îşi ia licenţa în Drept, se apucă de avocatură, ca secretar la Ion Lugojanu. Când acesta ajunge subsecretar de Stat la Preşedinţia Consiliului - sub guvernarea ţărănistă - îl ia pe Vasile Marin şeful său de Cabinet. Marin, credea pe atunci în misiunea Partidului Naţional Ţărănesc, dar rămâne deziluzionat de felul guvernării şi în 1931 îşi dă demisia din postul de Sef de Cabinet. In anul 1932, îşi ia doctoratul în Drept, cu teza "Fascismul". In această lucrare Vasile Marin precizează aportul teoreticienilor Hegel, Treitschke, Ihering, Gierke, Léon Duguit şi Georges Sorel, în concepţia fascistă a statului. Este prima şi poate singura lucrare în limba română care analizează complet şi sistematic statul fascist. In Legiune se încadrează în toamna anului 1932 şi devine colaborator al revistei "AXA". Om de cultură, activitatea sa se desfăşoară mai mult în domeniul scrisului şi al apărării în procese a legionarilor, fiind socotit în toată ţara "avocatul Legiunii". In această perioadă se căsătoreşte cu Ana-Maria Ropală, doctor în medicină şi intelectuală de valoare, care va rămâne întreaga viaţă credincioasă idealurilor lui Vasile Marin, trecând prin grele suferinţe dintre care una a culminat cu o condamnare la moarte - comutată în urma presiunii întregii ţări.

In Decembrie 1933, Vasile Marin, este arestat şi închis la Jilava, unde îi întâlneşte pe ceilalţi camarazi.

In 1936, Vasile Marin conduce tabăra dela Hotarele-Ilfov. Când află de plecarea echipei de legionari în Spania, se roagă de Căpitan să plece şi el. "Ce îl mâna?" se întreabă Mihail Polihroniade şi răspunsul ni-l dă tot el, citând o scrisoare adresată soţiei sale la 23 Noembrie 1936: "N'am făcut actul acesta din disperare sau aventură, ci perfect lucid. Era o datorie de onoare care apăsa pe umerii generaţiei noastre. L-am făcut cu acelaşi drag ca şi cum ar fi fost vorba de ţara mea."

Acesta era "Crezul de generaţie" al lui Vasile Marin. Al lui şi al tuturor celor care au urmat drumul generaţiei lor.

Pentru Christos, pentru Cruce!

Si vor rămâne de-a pururi între Carpaţi şi Pirinei: "Moţa, Arhanghel şi munte, Marin, ca o flacără mare..."

Inmormântarea legionarilor Ion Moţa şi Vasile Marin

Impresionant aspect al cortegiului

Preoţii din cortegiul mortuar